

Introit: *Jaké dobro, jaké blaho tam, kde bratři bydlí svorně! Jako výborný olej na hlavě, jenž kane na vous, na vous Áronovi, kane mu na výstřih roucha. Jak chermónská rosa, která kane na sijónské hory. Tam udílí Hospodin své požehnání, život navěky. (Žalm 133)*

Píseň 441

Modlitba

Čtení: Efezským 4, 1-21

Píseň 678

Text kázání: Skutky 6, 1-7

Bratři a sestry,

v listě Efezským jsme četli, že toto jsou Kristovy dary: **jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele**, to vše pro růst a budování církve. A my bychom dnes mohli apoštola Pavla ještě doplnit: „Jiné povolal za kurátory, členy staršovstva, správce budov či kostelů, varhaníky, zpěváky chval, modlitebníky, ty, kteří umí povzbudit, štědré dárce, ty, kteří pečují o čistotu kostela atd...atd... A Bohu díky za všechny, kteří svá obdarování rozpoznali a rozhodli se sloužit Bohu a každému z bratří a sester v lásce a pokoře. Nicméně nemylme se, tím Boží povolání do služby církve nekončí. Církev netvoří pár služebníků, kteří jsou zvoleni hlasováním členů ve sboru, naopak! Bůh povolává každého z nás, abychom si navzájem sloužili! Stačí jen rozpoznat svá obdarování. A možná si řeknete, já žádné obdarování nemám, čím bych tedy mohl Bohu sloužit? Povolání do služby se rodí v srdci, skrze dar Ducha svatého. A divili byste se, co by vám druzí o sobě řekli, např. že máte dar pohostinnosti, že je jim s vámi moc dobře, že se na vás mohou kdykoliv obrátit o pomoc a vy je nikdy neodmítnete... To je přece úžasná služba!!! A pokud si stále nejste jisti, že dar ke službě máte, pak prostě Ducha svatého, aby vás povolal se slovy:“ Pane, zde jsem, co chceš, abych udělal...“A spolu s povoláním obdržíte dar potřebný ke službě druhým.

Četli jsme, že **Kristus je hlava, z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se podpírajícími, a buduje se v lásce podle toho, jak je každé části dáno**. A jakým způsobem bychom se měli podepírat a společně budovat? Nejlépe to vystihuje apoštol Pavel v listu Filipským 2, 1-4: **Je-li možno povzbudit v Kristu, je-li možno posílit láskou, je-li jaké společenství Ducha, je-li jaký soucit a slitování: dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení, v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu**. Tohle je, bratři a sestry, jediná cesta, jak nedopřát místa d'áblu! Nehněvat se, odpouštět, smířit se, nebýt zahořklý a dávat a neočekávat nazpět! A při vši naší nedokonalosti, naslouchejme jeden druhému, berme toho druhého vážně! A zvažme, zda ten, co říká něco jiného, než já, nemá náhodou v něčem pravdu. Pravdu, která může pomoci i v mém osobním růstu. Netrvejme tedy tvrdohlavě na svém, a naproti tomu nesnažme se prosadit sami silnými argumenty anebo tvrdými lokty. Tvrdé lokty někomu mohou způsobit bolest, zranění. I na dlouhou dobu. Tvrdé lokty mohou zničit to, co léta bylo budováno.

Bratři a sestry, jak jistě mnozí víte, jsme teď týden po volbách nového staršovstva a náhradníků. Nějak se nám to zadrhlo. Přišlo se na to, že ve volbách jsme nepostupovali zcela správně dle Řádů naší církve. Proto vznikla oprávněná pochybnost o regulérnosti voleb. Není třeba hledat viníka. **Určitý díl viny neseme všichni, neboť jako hlasovní členové bychom měli znát Řády a měli bychom reagovat během sborového shromáždění, když máme pochybnosti**. Všichni přece děláme chyby. V této chvíli jsme se rozhodli postupovat dle Řádu, tudíž jsme podali odvolání k vyšší instanci, která řekne, zda volby platí anebo bude muset proběhnout volba nová. Osobně беру tuto zkušenost našeho sboru jako velkou zkoušku, která však, jak věřím, nebude nad naše síly. Dábel by nás chtěl rozdělit, Boží vůli však je, abychom se pokořili jeden vůči druhému. Abychom nehledali viníka, ale abychom stmeleni měli snahu věci napravit a najít řešení.

Za inspiraci si můžeme vzít příběh první církve z knihy Skutků. I oni tam našli řešení ve složité situaci. Četli jsme, že **v té době, kdy učedníků stále přibývalo, začali si ti z nich, kteří vyrostli mezi Řeky, stěžovat na bratry z židovského prostředí, že se jejich vdovám nedává každodenně spravedlivý díl**. V tom příběhu se dělá zjevná nespravedlnost! Bylo to ale úmyslně?

Upírali snad apoštolové záměrně vdovám, které nebyly židovky spravedlivý díl pokrmu? Někdo řekne, že na každém šprochu pravdy trochu. To nám příběh neříká, ale podle reakce, kterou apoštolové spustili, se dá usoudit, že již byli přetíženi, a tak nezvládali a nestíhali dávat spravedlivě všem. Co však bylo obrovskou kvalitou toho společenství, byla snaha to řešit a dořešit ku pokoji všech! **A tak apoštolové svolali všechny učedníky a řekli: „Bohu se nebude líbit, jestliže my přestaneme kázat Boží slovo a budeme sloužit při stolech. Bratří, vyberte si proto mezi sebou sedm mužů, o nichž se ví, že jsou plni Ducha a moudrosti, a pověříme je touto službou. My pak budeme i nadále věnovat všechn svůj čas modlitbě a kázání slova.“** Apoštolové zde svolali vlastně takové sborové shromáždění. Možná úplně první v historii celé církve! A i zde proběhla volba. **Celé shromáždění s tímto návrhem rádo souhlasilo, a tak zvolili Štěpána, který byl plný víry a Ducha svatého,...** a dalších šest bratrů. Apoštolové jim následně požehnali do služby, **vložili na ně ruce a pomodlili se.** Společenství se tím podařilo nejen zachránit, ale i zefektivnit jeho službu. A to že jejich rozhodnutí bylo správné, se poznalo podle dobrého ovoce. A to tam čteme dále. **Slovo Boží se nadále šířilo a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl.**

Bratři a sestry, věřím, že každému z nás jde o to, aby i naše společenství rostlo a aby bylo světlem. Proto je potřeba se k problému postavit čelem a dořešit ho ku prospěchu všech a tak, aby byl oslaven Kristus. A když říkám ku prospěchu všech, tak i těch, kteří nebyli nebo nebudou zvoleni. Tehdy **v Jeruzalémě bylo vybráno jen sedm bratrů.** A možná tam někomu bylo líto, že nebyl vybrán. Chtěl bych touto cestou povzbudit každého, kdo se cítí přehlížen nebo nedoceněn. Všichni jste pro růst a budování církve důležití. A tím spíše pro Krista. A je jedno, jestli jsi kazatel, starší sboru, prorok, apoštol, nebo neviditelný modlitebník. **Všichni jsme královské kněžstvo!**

A všem zvoleným starším chci klást na srdce, aby o to více brali své zvolení velmi vážně **s bázní a chvěním.** A aby o to více byli horlivým příkladem těm druhým. A ti, kteří zvoleni nebyli? Pokud jsi byl navržen k volbě, pak buď i z návrhu potěšen, neboť úřadující staršovstvo ti projevilo svou úctu a důvěru, a proto jsi byl navržen na volební listinu. A že to nevyšlo? Možná jen nenazrál čas... A pak být starším vůbec nemusí souviset s funkcí ve sboru, ale v tom, jestli jednáme dle Božího slova, jestli se jím sytím a jestli tedy následuji poctivě Pána a horlivě sloužím v lásce, neočekáváje nic nazpět. Starší znamená být také zralý ve víře, být služebníkem, být duchovním otcem, vzorem dalším. A k tomu není potřeba mít funkci. A ti, kteří tu funkci mají? Děkuji vám, že jste do toho šli! Je to krok víry! Je to uvědomění si, že máte za společenství zodpovědnost. Že berete na sebe nelehká břemena. Staršovstvo sboru, bratři a sestry, má být páteří. Staršovstvo sboru je voleno vámi. Sborové shromáždění je mu nadřizeno. Sborové shromáždění pověřuje staršovstvo k duchovní péči, k správě, k modlitbám. Staršovstvo je páteř. Jeden obratel vedle druhého. Ale tělo potřebuje i jiné **klouby. Navzájem se podpírající.** Neublížujme si proto silnými slovy. A když nějaká končetina Kristova těla volá, že něco bolí, necht' celé tělo Kristovo naslouchá. Necht' nepřichází hněv, že se někomu něco nelíbí. Dejme radši prostor snaze a odhodlání věci napravit a vyléčit.

Nesme se vzájemně na modlitbách. Povzbuzujme se. **A mějme v pokoře jeden druhého za přednějšího, než sebe.** Nebuďme světskou organizací, parlamentem ani politickou stranou. Nespekulujme. Buďme církví Kristovou, nenechme se ovládat ctižádostí a ješitností, ale naopak nechme se vést Duchem svatým. Pak budeme jedné duše, budeme mít stejnou lásku a budeme jednoho smýšlení. K tomu nám dopomáhej Bůh. Amen. Píseň 399

Modlitba píseň 482

Slovo poslání: Ježíš usedl, zavolal svých Dvanáct a řekl jim: „Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech.“ (Marek 9,35)

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary a přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej s námi. Amen píseň 489